

Tronfjellposten

Juli - August 2018 * Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet * Nr. 1-2 Årg. 21

At sommeren er på hell, forstår vi når gjeitramsen bare har blomster igjen helt øverst på stilken. Men blomstringen startet nesten to uker tidligere enn vanlig denne sommeren. Parti fra Neby på Tynset med Tron i bakgrunnen, 07.08.2018, kl. 09:59. Foto: BP.

Mange besøkende til Tronsvangen Seter

Sommertid betyr travle dager på Tronsvangen Seter. Etter at vi i april registrerte oss på Booking.com, og senere også på Expedia - Hotels.com, har det bare "rent inn" med overnattingsgjester på Tronsvangen Seter. I tillegg er det nesten like mange som ringer og bestiller rom utenom disse to store booking-selakapene. Men det kommer heldigvis også veldig mange venner og kjente i denne tiden, som blir værende i flere enn bare en natt.

Overnattingsgjester

I april registrerte Tronsvangen Seter Drift AS seg hos det verdensvide bookingskapet Booking.com, og straks begynte det å stømme inn med bestillinger på rom for overnatting. I slutten av mai ble det også registrering hos Expedia - Hotels.com, som også mange på jakt etter overnatting besøker på Internett. Men det har så langt vært flest som har kommet gjennom Booking.com. I tillegg er det nesten like mange som ringer selv, utenom disse to store bestillingselskapene. Hvordan disse vet om oss, har vi ingen oversikt over, men det kan være en idé å begynne å spørre gjestene om det som en fast rutine. Det er ihvertfall mye mer lønnsomt for oss at folk ringer selv, for begge disse store bookingselskapene tar hele 15% av hver booking i provisjon. Det er en forholdsvis høy pris bare for å være tilgjengelig på Internett, men alt i alt er det selvsagt lønnsomt. Gjestene som bestiller gjennom Internett kommer, foruten fra Norge og Skandinavia, fra mange land i Europa, samt også fra Russland, Ukraina, Hviterussland og USA.

Frivillig arbeid og økonomi

De fleste gjestene er på gjennomreise og ligger bare en enkelt natt, så det blir mye arbeid med vask av håndklær og sengetøy, og istandgjøring av rom til nye gjester hver eneste dag. Alt dette er frivillig arbeid som gjøres av Setras

faste beboere, sammen med alt annet nødvendig arbeid, som kjøkkenarbeid, hagearbeid, vaktmesterarbeid, renhold av fellesarealer og alt annet forefallende arbeid som tilkommer et såpass stort sted som Tronsvangen Seter. Venner som kommer på ferie for en uke eller to, hjelper også til med rengjøring og stell av forskjellig slag, og uten dette frivillige arbeidet kunne vi ikke hatt økonomi til å drive stedet. De fleste som kommer hit, både gjester og venner, blir fort glade i "Setra", og setter tydelig pris på idealisme og frivillighet - noe som gjenspeiles i positive tilbakemeldinger hos bookingselskapene, i vår gjestebok og i donasjonskassa ved resepsjonen.

Etter nesten tre år med for det meste bare utgifter, og til dels veldig store utgiftsposter, er det godt for balansen i økonomien endelig å kunne få litt inntekter. Den store etterspørselen etter leie av rom gir håp om en økonomisk sunn drift fremover. Driftskostnadene er høye, og enda trengs flere større investeringer for å få den nødvendige driftsstandard som kreves. Målet er at vi kan ha minst fem eller seks betalende fastboende, som mer eller mindre dekker de månedlige faste utgiftene, slik at vi i mindre grad trenger å være avhengig av tilfeldige besøkende. På den måten vil vi også få større spillerom for å utvikle de aktivitetene vi egentlig ønsker å ha på Tronsvangen Seter.

Panorama over Alvdal med Sølnekletten og Rondane i bakgrunnen, sett fra Tronsvangen 30.03.2018. Foto: BP.

Øverst:

Vinteren var usedvanlig snørrik i Alvdal som i resten av landet. Det var også mye kaldt, og ikke på veldig lenge opplevde vi en slik skikkelig "gammeldags" vinter!

Foto: BP.

Midten:

Thamba, Preeti og Ira flyttet fra Karihaugen i Oslo til nyoppusset hus på Moan i Alvdal helt først i mars i år. De bodde en stund på Setra mens snekker- og oppussingsarbeidet foregikk, samtidig som Ira begynte i første klasse på Steigen barneskole.

Bildet er fra den aller første lille "husvarmingen" da de flyttet inn, og er tatt 09.03.2018. Foran sitter Ira, og bak fra venstre sitter Preeti, Thamba, Erlend, Live, Kent og Bjørn.

Foto: Sham Babitha Stapnes.

Petter Østbye Sagen fra Hamar er en seriøs ung mann som besøker Setra så ofte han kan. Han er delvis oppvokst på familiens hytte på Tronsvangen, og tok kontakt for fem år tilbake for å lære meditasjon. Bildet er tatt her på Setra 02.03.2018 av BP.

Fotokavalkade (forts.)

Denne siden:

Fra innvielsesfesten til huset til Thamba og Preeti og Ira på Moan i Alvdal, 31. mars 2018. Mange mennesker, mat og drikke, kaffe og kaker, sang, musikk og dans.

Neste side:

Fra feiringen av Thambas 40 år og Srielangos 50 år, samme kveld på Tronsvangen Seter, med hjemmebakte bløtkaker.

Alle fotos: BP.

Fotokavalkade (forts.)

Denne siden:

På Tronsvangen opplevde vi full sommer helt fra begynnelsen av mai, og fra først i juni sto naturen i full blomst og fuglesang kunne høres kontinuerlig gjennom hele døgnet!

Øverst med utsyn mot Sørkletten på Tron, og under vises utsikten mot Alvdal, Sølnekletten og Rondane. En gulsanger sang utrettelig og vakkert fra både grankvist og bjørkekvist, mens jonsokblom og den bittelille forglemmegei strålte mot solen.

Alle fotografiene ble tatt 6. juni på formiddagen, av BP.

Øverst til venstre: Olav Aen fra Wisconsin i USA er omtrent årvisst besøkende, og kjente Einar Beer siden slutten på 1970-tallet. Her sammen med sin kjæreste Pilar ute på verandaen, sammen med Bjørn den 7. juli. Foto: Kent.

Øverst til høyre: Sonny Wadstedt og Pernilla Lorentzon fra Sverige er nyere venner som kommer så ofte de har anledning, og blir noen dager for inspirasjon og for å hjelpe til. Foto: BP.

I midten: Joydeep fra Bengal i India kom fra Italia med to venner den 18. juli og ble i ti dager. Her på Shantibu 22. juli foran fra venstre, i hvitt og med hatt, ved siden av Knut Helge Bakos og Tripti Ma (Samhita Prana). Stående bak fra venstre: Live Ness, Viggo Ree, Elfi Sverdrup, Bjørn, Kent, Claudia og Sham Babitha Stapnes. Foto: Enrico.

Over: Det ble middag hver dag på verandaen på Setra i finværet, og bading i Glåma ved Kvebergbrua. Foto: BP.

Fotokavalkade (forts.)

Foregående side:

Tidlig på morgenen den 27. juli ble det en tur til Barals grav på Tron, siden noen nære venner ikke hadde vært der før. Thamba, Srielango, Karuna, Sham, Sathya og hennes far, tok alle turen sammen med Bjørn. Det ble en flott opplevelse i strålende vær, og langs den 2,8 km lange (fra Fredsplatået) oppmerkede stien, så vi flere rypekull på helt nært hold.

Foto: Thamba (øverst) og BP (alle andre).

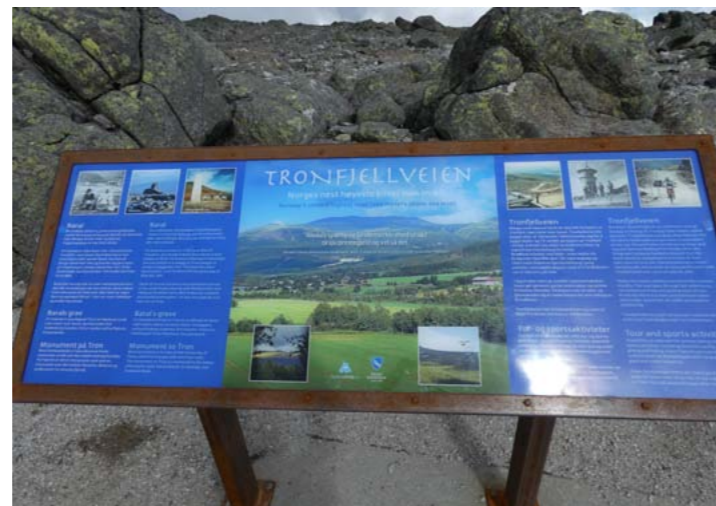
Den 9. august ble det nok en tur på Tron, og denne gangen ble den nypreparerte veien helt opp på toppen prøvd ut. På toppen er det satt opp en flott infotavle, hvor hele venstre side er egnet Baral.

Denne siden:

Turen ble tatt sammen med Tove Lindboe Hansen (over til venstre, og foregående side nederst til venstre) fra Sandvika i Bærum, som har vært på 2 ukers retreat på Tronsvangen Seter.

Først ble monumentet på Fredsplatået besøkt (øverst), og deretter toppen (foregående side). Fra Flat-Tron kom imidlertid Snøhetta på Dovre i vest tydelig fram i kamerallinsa med 60x optisk forstørrelse (over til høyre).

Alle fotos: BP.

Hvem var Sri Ananda Acharya?

På Tronfjellet i Alvdal levde det i første halvdel av forrige århundre en indisk yogi og sannyasi i nesten 28 år. Han er fremdeles viden kjent i hele Nord-Østerdalen som “Baral”, men hvem kjenner hans fulle historie eller vet hvordan han egentlig levde der?

Sri Ananda var det indere kaller en rishi - en Selv-realisert seer og vismann. Han slo seg ned i Vesten for å motvirke de destruktive kreftene som hersket under 1. og 2. verdenskrig, og for å skape grunnlaget for den nye, åndelige tidsalderen som nå er i emning.

Oppveksten i India

Allerede før han ble født fikk moren hans en åpenbaring om at hun ville komme til å føde en guddommelig sønn. Han ble født grytidlig om morgenen den 29. desember 1881 i Hugli i nåværende Vest-Bengal, ikke så langt fra dagens Kolkata. Familienavnet hans var Surendranath Baral, og Baral-slekten var kjent som Bengals fremste slekt og av kongelig byrd, som tidligere hadde eid store landområder. På Surendranaths tid var det meste av fordums materiell storhet historie, men han vokste opp i velstand uten materielle bekymringer. Likevel var han sensitiv overfor livet, både det indre og det ytre, helt fra barnsben av, og han forsto tidlig at han ville bli en sannyasin - en fri og omvandrende, hellig sannhetsøker, som har forsaket all personlig karriere for å hjelpe sine medmennesker til åndelig opplysning. Derfor ble han innviet i sannyasa av en stor guru allerede som gutt, og antok mer og mer denne livsstilen, selv om hans guru rådet ham til å følge vanlig skolegang, utdannelse og hjemmeliv til han ble godt voksen. Det endte med at han tok en mastergrad i filosofi ved Universitetet i Calcutta (Kolkata) og ble utnevnt til professor i logikk ved Maharaja's College of Burdwan (Vest-Bengal), hvor han virket i to år før han til slutt sa opp stillingen sin i protest mot umenneskelige påbud fra de britiske styresmaktene.

Men under hele ungdomstiden hadde han, etter råd fra sin guru, benyttet enhver anledning til å foreta lange reiser over hele India, og han kunne oppholde seg i lange perioder i ashramene til forskjellige guruer for å lære alt av åndelige skoler og tradisjoner, folk og kulturer i det ytterst varierte og omfangsrike India. Samtidig praktiserte han også regelmessig yoga gjennom mange år, og behersket kunsten til fulle. Da han sa opp sin professorstilling i Burdwan, var det også fordi sinnet hans var blitt stadig mer absorbert i den indre enheten. Så etter Burdwan begynte han å gå til fots gjennom Himalaya til innsjøen Manasarowar og Kailash-fjellet i Tibet. På veien dit, mens han fulgte Ganges-elven oppover og tilbrakte en natt i meditasjon i en hule ved dens bredd, fikk han en åpenbaring om å reise til Vesten for å lære folk Shanti

Veda - fredens visdom. Neste morgen gjorde han derfor vendereis tilbake til Bengal, og begynte forberedelsene for den lange reisen til Europa.

Oppholdet i England

Sjøreisen med dampskip fra Calcutta via Colombo på Ceylon (Sri Lanka), gjennom Suezkanalen til Middelhavet og inn til endestoppet Marseilles i Frankrike, tok tre uker og ble forferdelig tøff for ham som dekkspassasjer ute i all slags vær. I tillegg var han strengt vegetarianer og klarte ikke å spise omtrent noen ting av den maten de serverte på det franske skipet. Reisen videre gjennom Frankrike og over Den engelske kanal til London, foregikk med tog og båt, og tog igjen. Og da han endelig

gikk av toget i London den 15. august i 1912, uten en adresse eller kontakt og uten noen penger, hadde det gått akkurat en måned siden han forlot indisk jord for godt.

De litt over to årene han tilbrakte i London ble også svært tøffe for ham på mange måter. Først og fremst fordi det var ytterst vanskelig å få vegetarisk mat, men også fordi han omtrent ikke hadde penger, og fordi han måtte tåle uendelig med respektløshet, fornærmelser, fornedrelser og grov utnyttelse. I tillegg kom det at noen etter hvert bevisst prøvde å påvirke ham med sort magi og onde krefter av forskjellig slag, noe han opplevde som veldig plagsomt. Likevel utnyttet han tiden sin godt ved selvstudium ved orientavdelingen på British Museum, hvor han fant gamle sanskrittekster som han oversatte til engelsk og utga i bokform. Samtidig holdt han også ukentlige foredrag ved to forskjellige, renommerte foreninger under hele oppholdet, men mottok aldri noe honorar for noen av disse. Og heller ikke for noen av bøkene sine. Imidlertid holdt han også regelmessig private foredragsserier som brakte litt inntekter, i tillegg til at hans voksende flokk av disipler etter hvert trådte hjelpende til. Men i det store og hele var de to årene i England preget av stor nød og sult. Han rakk også å tilbringe en måned i Wiesbaden i Tyskland i løpet av denne tiden. Men da 1. verdenskrig brøt ut sommeren 1914 og England ble trukket inn i den, tok en av hans engelske, aristokratiske disipler ham med over til Norge. De ankom Kristiania (Oslo) en sen desemberkveld i 1914, og hadde bolig i et stort hus i Incognitogaten rett bak Slottet.

Tilflukten i Norge

Den første tiden i Norge spiste og bodde han bra, og det ble arrangert foredragsserier om indisk filosofi både ved Universitetet i Kristiania (1915) og Universitetet i Stockholm i Sverige (1916), som begge etterpå ble utgitt i bokform på to språk. Dette var aller første gang at indisk filosofi ble systematisk presentert i den vestlige verden, og atpåtill av en indisk akademiker som samtidig var en sannyasin og således en direkte bærer av de filosofiene som ble presentert. I tillegg var det også utstrakt privat foredragsvirksomhet. Sommermånedene ble tilbrakt i norske høyfjell, i Telemark og i Jotunheimen, hvor han gjenopptok oversettelsesarbeidet han hadde påbegynt i London.

Men også i Norge fortsatte de negative okkulte påvirkningene på ham, og nå med fornyet styrke, særlig fordi hun som var hans vert og velgjører, og som hadde invitert ham over til Norge, den svært rike aristokraten miss Hermoine Ramsden, var president for Norwegian Society for Psychic Research og en lidenskapelig spiritist. Hun holdt til stadighet store spiritistiske seanser i sitt hjem i Incognitogaten, og hadde en stor krets av inflytelsesrike personer rundt seg. Omkring det forrige

århundreskiftet (1880-1930) var slike aktiviteter veldig populære i brede lag av befolkningen, og mye mer utbredt enn i dag, før den konvensjonelle vitenskapen fikk godt fotfeste i samfunnet. Forskjellige samfunnstopper som for eksempel advokater, vitenskapsmenn, departementsfolk, og til og med Norges statsminister tilhørte denne foreningen, og miss Ramsden hadde store planer for Sri Ananda som frontfigur for foreningen (ikke ulikt teosofenes planer for den unge Krishnamurti). På toppen av det hele fridde plutselig miss Ramsden til ham, uten at det hadde vært noen foranledning til at hun kunne gjøre det. Hun var 20 år eldre enn ham og kunne ha vært hans mor, og dessuten var det på alle måter utenkelig for Sri Ananda, så han avslo frieriet. Dette, sammen med at han ved en anledning, i påhør av henne og mange andre, åpent hadde snakket klart og sterkt imot spiritismen, gjorde at hun vendte seg helt mot Sri Ananda og kunne aldri senere tilgi ham det som hadde skjedd. Alt dette førte til at Sri Ananda ønsket seg vekk fra byen og ut på landet hvor folk og forholdene ellers var mer naturlige enn i byene.

Gaurisankarseter på Tronsvangen

Under den første foredragsserien ved universitetet i Kristiania, ble Sri Ananda kjent med den norske ingeniøren og rikmannssønnen Einar Beer, og den engelske, akademiske miss Amy Lena Edwards, som begge skulle bli blant hans tre aller nærmeste gjennom resten av livet. Miss Edwards fikk ham bort fra Kristiania ved å ta ham med til Stockholm, Gudbrandsdalen og Jotunheimen, og Einar Beer fant Tronsvangen i dengang Lille Elvedal (Alvdal) for ham. Sri Ananda kom med toget oppover Østerdalen og ankom Tronsvangen 28. september 1917. Der kjøpte han et gammelt pensjonat, et to-etasjes tømmerhus som ble kalt “Ingridseter”, som han døpte om til “Gaurisankarseter”. Og her ble han boende hele resten av sitt liv, i nesten 28 år til fredsdagen 8. mai 1945, som den aller første fastboende indiske sannyasin i den vestlige verden.

På Gaurisankarseter var han ytterst produktiv gjennom alle disse årene, og skrev en lang rekke verk innen ulike sjangere. Men fremfor alt ble det mange diktsamlinger, hvorav de få som er blitt kjent ute i verden, har høstet den høyeste anerkjennelse. I sin samtid ble han sammenliknet med de største engelske dikterne, som Byron, Shelly, Wordsworth, Carlyle og Tennyson, og hans egne landsmenn i India sammenliknet ham med nobelprisvinneren Rabindranath Tagore. Han samarbeidet også med nordiske forfattere for å oversette de to store indiske eposene, Ramayana og Bhagavadgita, til skandinaviske tungemål fra opprinnelig sanskrit, henholdsvis Arne Garborg og Johannes Hohlenberg.

Ved siden av å skrive dikt og bøker, tok Sri Ananda imot

Hvem var Sri Ananda Acharya? (Forts.)

store mengder besøkende gjennom årene. Det var alltid populært blant bygdefolk, skoler, lag og foreninger, og for gjestene på seterhotellet Tronsvangen Seter, å besøke “professor Baral” på Gaurisankarseter. Der fikk de alltid et lengre foredrag, råd og veiledning om ulike personlige spørsmål, mat og god servering, og en presang med seg da de gikk. På kjøkkenet var “Sister Samvida”, eller miss Ellen Margareth Jewson, alltid travelt opptatt. Hun kom over fra England til Tronsvangen sommeren 1922 for å være hos Sri Ananda så lenge han levde, og ble den tredje personen i hans innerste krets. Miss Edwards, eller “Sister Seva”, fungerte som hans sekretær og litterære partner, mens Einar Beer var alt-mulig-mann og ordnet med alt fra fjøsstell og budbringning, til forretninger og forlagsvirksomhet. Sri Ananda hadde sitt eget forlag, Brahmakul, og han hadde mange dyr på setra si, som fungerte som et gamlehjem for flere av bygdas tilårskomne dyr, som eierne hadde vegret seg for å slakte. På Gaurisankarseter fikk de fred til å dø en naturlig død. Sri Anandas hvite hest, Bålkari (eg. ‘Valkari’, fra ‘valkyrie’), som han pleide å ri på og som han gjerne assosieres med, ble hele 39 år gammel og er muligens Norges eldste hest.

Sri Ananda ble viden kjent for sin store gjestfrihet og gavmildhet. Det forløp ikke en eneste dag på Gaurisankarseter hvor det ikke ble sendt noe ut derfra til naboer og venner eller andre folk i bygda. Ofte var det leker Sri Ananda hadde fått laget til barn, eller møbler til vokse, eller det kunne være matvarer eller bokgaver, men aller mest hilsener og dikt av forskjellig slag, alt sammen personlig levert av Einar Beer - hilsenene og diktene ble også først oversatt av ham. På den måten er “Baral” blitt et begrep i hele Nord-Østerdalen, fremdeles den dag i dag, og ettertiden har hedret ham på forskjellige måter opp gjennom årene. Og på den måten viste Sri Ananda et konkret eksempel på vennskap og fredelig sameksistens. Men hans største virke ble utført på det indre plan - for framtiden. Han la grunnlaget for Fredsuniversitetet, som i dag er et konkret prosjekt - “Tronfjell Fredsuniversitet” - og som vil bli utviklet i nær fremtid. Samtidig som han mentalt la grunnlaget for den nye tidsalderen som nå vil komme. Hans virkelige misjon var å være veirydder for en enda større manifestasjon som kom etter ham og som hinduene kaller Kalki Avatar. Kalki Avatar avslutter den overmaterielle Kali Yuga og innleder begynnelsen på Satya Yuga - Sannhetens Tidsalder - som vil bringe 1000 år med åndelig kultur, vennskap og medmenneskelighet i verden.

Samadhi på Tronfjell

I Sri Anandas liv var det mye dramatikk, mange mer-

kelige hendelser og mange tragedier, med for eksempel Arne Garborg som stjal hans bok, Ramayana, og ga den ut som sin egen, og de alltid aktive spiritistene som konspirerte mot ham og til slutt klarte å få en dom i en farskapsak heftet til hans person, seks år etter at han selv hadde forlatt dette livet. Han hadde utallige visjoner, foretok mange faste og mye offer, og gikk ofte inn i samadhi - den høyeste åndelige tilstand - i mange dager i strekk. Han holdt ut umenneskelige prøvelser og fryktelige angrep, og utviste en tålmodighet og utholdenhet som var overmenneskelig. Og midt oppe i alt dette gikk han aldri på akkord med sin sanne natur, eller sluttet å produsere de vakreste dikt eller vise omsorg og gavmildhet mot sine medmennesker.

Til sist, på den internasjonale fredsdagen 8. mai 1945, akkurat i den samme timen som freden ble forkynt på radio over hele verden ved opphøret av 2. verdenskrig, gikk han inn i sin siste samadhi og forble i den i hele 37 dager før han ble erklært død den 14. juni. Rent fysiologisk er den dypeste samadhi som en slags dvaletilstand hvor hjertefrekvens, blodsirkulasjon og åndedrett er blitt redusert til et absolutt minimum og er knapt merkbare. Folk flest vil tro at personen er død, men kroppen er ikke stiv eller kald, og hår og negler vokser. Sinnet er passivt (verken aktivt eller inaktivt), og mennesket er kommet tilbake til det som det i sannhet er - sin kilde før alt liv. Etter en spektakulær, mange timer lang gravferd i sommernatten med et langt følge opp på fjellet, ble han begravet høyt oppe på Tron ved gryningen til 1. juli, med utsikt mot Storsølen, Rondane, Snøhetta og Savalen. Men den åndelige arven etter ham lever i beste velgående den dag i dag.

Kilde:

Bjørn Pettersen:

Baral - Vismannen på Tronfjell. Swami Sri Ananda Acharya. En biografi og antologi, 2018.

ANNONSE:

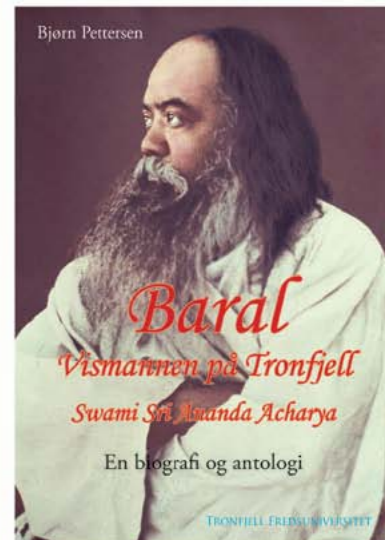
Endelig er den her - boka om Baral eller Sri Ananda Acharya - vismannen på Tronfjell!

Denne boka har vært etterlengtet en hel mannsalder, og forfatteren - Bjørn Pettersen - har brukt 40 år av sitt liv på den åndelige arven etter Baral. Dette er aller første gang en helhetlig historie om Sri Ananda gis ut, og ingen andre nålevende personer har noen kjennskap til det meste av det stoffet som her publiseres. Publikum får nå et innblikk i Sri Anandas helt unike liv i India, i England og i Norge. Leseren kan se fram til et litterært og åndelig festmåltid, for her, på tross av stor dramatikk og mange tragedier, er det uendelig mye vakkert og sjeleoppløftende å lese og å leve seg inn i.

Boka er innbundet og har 470 sider med 74 fotografier. Biografien har 22 kapitler og antologien presenterer 25 titler. Den har både forord og etterord, og en ordliste over sanskritord helt til slutt.

Tittel: Baral - Vismannen på Tronfjell. Swami Sri Ananda Acharya. En biografi og antologi
Forfatter: Bjørn Pettersen **Utgiver: Tronfjell Fredsuniversitet 2018**

Bestilles: www.tronsvangenseter.no (eller gjennom bokhandelen) **Pris: kr. 460,-** **fritt tilsendt i Norge**

“Baral-boka”

Kulturrådet

Boka om Swami Sri Ananda Acharya - Baral - kom først ut i begynnelsen av april i år, etter utsettelse, feiltrykk og utsettelse igjen fra trykkeriet i Danmark. Det ble derfor ingen utgivelse til jul i fjor, som først planlagt.

I mellomtiden ble innkjøpsordningen til Kulturrådet søkt for boka (“ny norsk sakprosa for voksne”), men den ble dessverre avvist uten nærmere begrunnelse (av i alt 36 titler som ble vurdert, ble kun 8 antatt). Den unike kulturhistorien som boka rommer, burde være av nasjonal interesse, og det kulturelle Norge burde ha vært sitt ansvar bevisst med denne utgivelsen. Hadde boka blitt antatt ville Kulturrådet ha kjøpt inn et større antall fra forlaget - Tronfjell Fredsuniversitet - og distribuert til folkebibliotek over hele landet, samt at forfatteren ville ha fått et honorar som ville vært akkurat stort nok til å betale trykkeutgiftene for boka.

Vår eksterne konsulent, som sendte inn en uavhengig, redaksjonell kvalitetskontroll av manuset til Kulturrådet, konkluderte med at manuset “på alle vis er helt på høyde kvalitetsmessig, både når det gjelder form og innhold, med utgivelser fra store, norske forlag”. Forøvrig har boka blitt til dels svært godt mottatt av noen av våre fremste religionshistorikere.

Bokbasen

Boka ble imidlertid raskt etter utgivelsen registrert i Bokbasen, som er eier, drifter og videreutvikler av **Den norske Bokdatabasen**, hvis formål er “å samle, kvalitetssikre og øke verdien av informasjon om bøker og andre artikler, samt å tilgjengeliggjøre slik informasjon i den

hensikt å legge tilrette for effektiv distribusjon, markedsføring og salg av bøker og andre artikler”. I praksis vil det si at boka gjøres tilgjengelig for i hovedsak alle skoler, bibliotek og bokhandlere over hele landet, slik at hvem som helst kan bestille boka til utlån fra et hvilket som helst bibliotek, eller bestilles for kjøp fra en hvilken som helst bokhandler over det ganske land. Distribusjonen står vi imidlertid for selv, slik at alle disse sender deres bestillinger direkte til oss, dvs. forlaget Tronfjell Fredsuniversitet.

Salg

Baral - Vismannen på Tronfjell ble trykket i et første opplag på 1000 eksemplarer. Ikke en eneste annonse for boka har vært satt inn noe sted, men lokalpressen hadde fyldige artikler på utgivelsestidspunktet, og boka har solgt godt i lokale bokhandlere, fra Hamar og Elverum i sør til Røros i nord. Aller flest kopier har vært solgt på Tynset gjennom to forskjellige bokhandlere, og i Alvdal kjøpte mange to bøker om gangen helt i begynnelsen.

I alt, i løpet av de drøye fire månedene som nå har gått etter utgivelsen, har det vært solgt ca. 330 kopier av boka (herav ca. 40 gaver og 7 pliktavleveringer), som så langt dekker ca. halvparten av trykkeutgiftene. Ved annonsering og litt promotering ut over det rent lokale, vil salget sikkert fortsette fremover, og så kommer jo julen etterhvert ... Og så er dette en type bok som ikke er en umiddelbar “ferskvare”, men kan trygt selges i mange år fremover.

Det arbeides nå med en internasjonal utgave av boka, og den engelske oversettelsen er allerede ferdig.

Over:

Tron sett fra Neby på Tynset, med Glåma og Tjønnområdet i forgrunnen, den 7. august 2018.

Til venstre:

Reinfann er en vakker medisinske plante som blomstrer i all sin prakt på denne tiden. Den vokser gjerne sammen med en annen medisinske plante, Geitrams, og står for noe av naturens vakreste dekorasjoner langs landeveiene i Nord-Østerdalen sommerstid. Bildet er fra samme tid og sted som ovenfor. Begge fotos: BP.

Tronfjellposten - nyhetsbrevet for interesserte i etableringen av Tronfjell Fredsuniversitet

Utgiver: Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet
Redaktør: Bjørn Pettersen
(Stiftelsens styreformann)
Utkommer: Kvartalvis; fire ganger i året
Utgaver: Norsk og engelsk
Priser: Støtteabonnement kr. 350,-/ år

Adresse: "Shantibu", 2560 Alvdal
Telefon: 62 11 36 91
E-post: shanti@tronuni.org
Internett: www.tronuni.org
Org.nr: 990 106 118
Bankkonto: 1895.26.50935
Sparebanken Hedmark